

2. Samuel 3

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου δαυιδ καὶ ὁ οἴκος δαυιδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἴκος σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἦσθενει

2 καὶ ἐτέχθησαν τῷ δαυιδ υἱοὶ ἐν χειρων καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ αμνῶν τῆς αχινοομ τῆς ιεζραηλίτιδος

3 καὶ ὁ δεύτερος αὐτοῦ δαλουια τῆς αβιγαιας τῆς καρμηλίας καὶ ὁ τρίτος αβεσσαλωμ υἱὸς μααχα θυγατρὸς θολμ βιασιλέως γεσιρ

4 καὶ ὁ τέταρτος ορνια υἱὸς φεγγιθ καὶ ὁ πέμπτος σαβατια τῆς αβιταλ

5 καὶ ὁ ἕκτος ιεθερααμ τῆς αιγλα γυναικὸς δαυιδ οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ δαυιδ ἐν χειρων

6 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου δαυιδ καὶ αβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου σαουλ

7 καὶ τῷ σαουλ παλλακὴ ρεσφα θυγάτηρ ιαλ καὶ εἶπεν μεμφιβοσθε υἱὸς σαουλ πρὸς αβεννηρ τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου

8 καὶ ἐθυμώθη σφόδρα αβεννηρ περὶ τοῦ λόγου μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν αβεννηρ πρὸς αὐτόν μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγώ εἰμι ἐποίησα ἔλεος σήμερον μετὰ τοῦ οἴκου σαουλ τοῦ πατρός σου καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ γνωρίμων καὶ οὐκ ηύτομόλησα εἰς τὸν οἴκον δαυιδ καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον

9 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ αβεννηρ καὶ τάδε προσθείη αὐτῷ ὅτι καθὼς ὄμοσεν κύριος τῷ δαυιδ ὅτι οὔτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου σαουλ καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον δαυιδ ἐπὶ ισραηλ καὶ ἐπὶ τὸν ιουδαν ἀπὸ δαν ἔως βηρσαβεε

11 καὶ οὐκ ἡδυνάσθη ἔτι μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ αβεννηρ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν

12 καὶ ἀπέστειλεν αβεννηρ ἀγγέλους πρὸς δαυιδ εἰς θαιλαμ οὕτον παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ χείρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σὲ πάντα τὸν οἴκον ισραηλ

13 καὶ εἶπεν δαυιδ ἐγώ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην πλὴν λόγον ἔνα ἐγώ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων οὐκ ὅψει τὸ πρόσωπόν μου ἔὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν μελχολ θυγατέρα σαουλ παραγινομένου σου ἵδεῖν τὸ πρόσωπόν μου

14 καὶ ἐξαπέστειλεν δαυιδ πρὸς μεμφιβοσθε υἱὸν σαουλ ὀγγέλους λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναικά μου τὴν μελχολ ἦν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων

15 καὶ ἀπέστειλεν μεμφιβοσθε καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ φαλτιηλ υἱοῦ σελλης

16 καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἔως βαρακιμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν αβεννηρ πορεύου

ἀνάστρεψε καὶ ἀνέστρεψεν

17 καὶ εἶπεν αβεννηρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ισραὴλ λέγων ἐχθὲς καὶ τρίτην ἐξητεῖτε τὸν δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν

18 καὶ νῦν ποιήσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ δαυιδ λέγων ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου δαυιδ σώσω τὸν ισραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλοφύλων καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν

19 καὶ ἐλάλησεν αβεννηρ ἐν τοῖς ὡσὶν βενιαμιν καὶ ἐπορεύθη αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὕτα τοῦ δαυιδ εἰς χεβρῶν πάντα ὅσα ἥρεσεν ἐν ὁφθαλμοῖς ισραὴλ καὶ ἐν ὁφθαλμοῖς παντὸς οἴκου βενιαμιν

20 καὶ ἤλθεν αβεννηρ πρὸς δαυιδ εἰς χεβρῶν καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες καὶ ἐποίησεν δαυιδ τῷ αβεννηρ καὶ τοῖς ἄνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον

21 καὶ εἶπεν αβεννηρ πρὸς δαυιδ ἀναστήσομαι δὴ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κύριόν μου τὸν βασιλέα πάντα ισραὴλ καὶ διαθήσομαι μετὰ σοῦ διαθήκην καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἵς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ ἀπέστειλεν δαυιδ τὸν αβεννηρ καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ

22 καὶ ἴδού οἱ παῖδες δαυιδ καὶ ιωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς ἐξοδίας καὶ σκῦλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν καὶ αβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ δαυιδ εἰς χεβρῶν ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ

23 καὶ ιωαβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤχθησαν καὶ ἀπηγγέλη τῷ ιωαβ λέγοντες ἵκει αβεννηρ υἱὸς νηρ πρὸς δαυιδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ

24 καὶ εἰσῆλθεν ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἴδού ἤλθεν αβεννηρ πρὸς σέ καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ

25 ἢ οὐκ οἴδας τὴν κακίαν αβεννηρ υἱοῦ νηρ ὅτι ἀπατῆσαί σε παρεγένετο καὶ γνῶναι τὴν ἐξοδόν σου καὶ τὴν εἰσοδόν σου καὶ γνῶναι ἄπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς

26 καὶ ἀνέστρεψεν ιωαβ ἀπὸ τοῦ δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν ὀγγέλους ὀπίσω αβεννηρ καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ σεϊραμ καὶ δαυιδ οὐκ ἤδει

27 καὶ ἐπέστρεψεν αβεννηρ εἰς χεβρῶν καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν ιωαβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἷματι ασαηλ τοῦ ἀδελφοῦ ιωαβ

28 καὶ ἤκουσεν δαυιδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν ἀθῷος εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου ἔως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἵματων αβεννηρ υἱοῦ νηρ

29 καταντησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν ιωαβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου ιωαβ γονορρυής καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ὁμοφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις

30 ιωαβ δὲ καὶ αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρετηροῦντο τὸν αβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν ασαηλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν γαβαων ἐν τῷ πολέμῳ

31 καὶ εἶπεν δαυιδ πρὸς ιωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν αβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης

32 καὶ θάπτουσιν τὸν αβεννηρ εἰς χεβρῶν καὶ ἥρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ αβεννηρ

33 καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ αβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν θάνατον ναβαλ ἀποθανεῖται αβεννηρ

34 αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς ναβαλ ἐνώπιον νίῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνίχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαυσαι αὐτὸν

35 καὶ ἥλθεν πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνῆσαι τὸν δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὖσης ἡμέρας καὶ ὅμοσεν δαυιδ λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος

36 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ

37 καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς ισραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν αβεννηρ υἱὸν νηρ

38 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἴδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ ισραὴλ

39 καὶ ὅτι ἐγώ εἰμι σήμερον συγγενής καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ σαρουιας σκληρότεροι μού εἰσιν ἀνταποδῷ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ